

Hi konjiček, hi!

V četrtek smo uporabniki dnevnega centra Šenta in SO obiskali konjeniški klub v Kamnici. Zame je bil ta ogled še posebej zanimiv, saj sem se ponovno srečal s konjički, mojimi ljubimi zivalcami. Pred leti sem se vrnil iz Haloz v Maribor, kar je imelo za posledico, da sem se ločil od kobile Biencey, žrebca Okeya in mlado kobilice Lamurke. Nisem vedel, kako se bom odzval na ponovno srečanje s temi plemenitimi živalmi. Ko sem živel v Veliki VARNICI sem kupil Biencey s šest mesečnim žrebčkom Okejem, Lamurka pa se je skotila pri meni. Ta dogodek je bil eden najsrečnejših v mojem življenju, zagotovo pa najboljši na kmetiji. Bila je nedelja, ko sem zjutraj naletel na enkratni prizor. V soboto sta bila v štali samo dva konja, v nedeljo zjutraj pa so bili trije. Kobili se ni poznalo, da je bilo v njenem trebuhu novo življenje, pogled na novorojenčka pa me je osrečil. Moji konji so se namreč prosto pasli in me bogato obdarili s svojimi izločki, tako da sem lahko obogatil svojo njivo in vrt z najkvalitetnejšimi gnojili.